

Erling Oxdam (V):

Må jeg så slå fast over for hr. Estrup, at selvfølgelig er organisationerne ikke over Folketinget. Det, man bare kunne have forventet, var, at når man havde en rammeaftale om, hvad der skulle med, og hvad der ikke skulle med, og man så ønsker at lovgive igen ret kort tid efter, at man så indkalder forligsparterne til en forhandling, således at man prøver at finde frem til, hvorledes en eventuel revision af loven skal være. Det er det, det har skortet på. Selvfølgelig afskærer et forlig med nogle organisationer ikke en minister fra at komme med lovgivningsinitiativer, men det var sådan set en aftale. Og den har man altså ikke holdt, og specielt ikke med § 20.

Partierne er heller ikke bundet. Det spurgte hr. Estrup også om. Det er der ikke tale om. Det har jeg heller ikke gjort gældende.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Albrechtsen har forstået mig fuldstændig korrekt. Og det er jo præcis det, vi ser i dag: At loven faktisk bliver ændret, fordi vi gør, som vi sagde både ved vedtagelsen og ved senere behandlinger omkring forslaget ændring af loven, nemlig at i det omfang, der blev konstateret uhensigtsmæssige virkninger, virkninger, som ikke var i overensstemmelse med lovens intentioner, så ville vi ændre dem. Og det, som hr. Albrechtsen nu kan konstatere, er, at hvis der er 90 mandater i Folketinget for en ændring, så sker der en ændring.

John Vinther (KF):

Regeringen, der dengang var en flertalsregering, valgte i de sidste hektiske dage i sidste folketingssamling at gennemføre en ændring af leje-loven med kun én stemmes flertal. Det skete på trods af advarsler fra bl.a. Det Konservative Folkeparti om, at loven slet ikke var gennemarbejdet nok.

Nu var det ikke kun det, at der var tale om lovjuskeri, der fik Det Konservative Folkeparti til at stemme imod. Det skyldtes nok så meget, at indholdet af loven ikke var i overensstemmelse med de ønsker, vi har med hensyn til, i hvilken retning lejelovgivning skal bevæge sig.

Men den manglende gennemarbejdning var en medvirkende årsag. Det virkede ærlig talt mere, som om det handlede om at gennemføre, præsentere en lovændring inden et kommende folketingsvalg, mere end det handlede om at

gennemføre den rigtige og gennemarbejdede lovændring.

Nu har det altså også vist sig i praksis, at loven var uklar, og at den havde konsekvenser, som regeringen ikke havde taget med i overvejelserne. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Det Konservative Folkeparti naturligvis heller ikke finder det rimeligt, at lejere betaler for den samme ydelse to gange. Derfor noterer vi med tilfredshed, at huslejenævnene har tilsidesat husleje forhøjelser i de tilfælde, hvor en udlejer har varslet lejeforhøjelser uden samtidig at tage posten ud af den løbende lejebetaling. Ingen tvivl om det, og man kan jo af bemærkningerne læse, at det også er det, regeringen har taget til efterretning.

Den ændring i relation til den forhøjelse af afsætningsbeløbet til vedligeholdelse efter boligreguleringslovens § 18 b, der nu foreslås, virker måske nok umiddelbart rimelig og logisk, men boligministerens forgænger gjorde i maj måned meget ud af at betone, at lovændringen var udtryk for en aftale, en forudgående aftale indgået mellem lejer og udlejerorganisationer. Det blev også betonet, at forhøjelsen af hensættelsesbeløbet var i overensstemmelse med denne aftale. Selv om jeg naturligvis går ud fra, at ministeren i et eller andet omfang har talt med de berørte parter inden fremsættelsen af lovforslag nr. L 170, så vil jeg dog godt advare ministeren imod at rokke alt for meget ved balancen i den underliggende aftale, som ministerens forgænger jo altså gjorde så meget ud af at betone i forbindelse med behandling af det lovforslag, der senere blev til lov nr. 419.

Kort fortalt og kogt ned til essensen går dette lovforslag ud på, at udlejer kun skal kunne opkræve det forhøjede hensættelsesbeløb i de tilfælde, hvor udlejer også rent faktisk forpligter sig til den fulde indvendige vedligeholdelse. Måske nok meget rimeligt, men vel alligevel ikke helt uproblematisk. Udlejer får jo ikke – sådan kan jeg i hvert fald ikke læse dette lovforslag – en mulighed for at gå ind og sige, at vedkommende som udlejer vil påtage sig den fulde vedligeholdelse.

Dér skal man jo altså hele tiden holde for øje, at det drejer sig om, hvorvidt man kan gribe ind i bestående lejeaftaler. Hvis udlejer havde en sådan mulighed, ville udlejer kunne sikre sig, at der overhovedet bliver foretaget en løbende vedligeholdelse, og det vil jo også være den eneste måde, hvorpå udlejer kan sikre sig imod at skulle foretage flere forskellige beregninger på forskellige lejemaal i den samme ejendom.